

From : רות נצר [mailto:netzerr@bezeqint.net]

Sent: Friday, April 25, 2014 1:10 AM

To : חמוטל בר-יוסף

: Subject: RE

חמוטל יקרה, אני קוראת בשיריך וחשה אותם כמהלך חדש תוכני ואולי גם צורני, שמזכיר לי את מה שכותבת מירי ורון בספרה 'בערוב יום' על שינויי יצירה בגיל המבוגר – שיבה לחומרי ילדות, חבור קצוות של החיים, פשטות, פחות עיסוק באיכות היפה המקובלת של היצירה ודגש על האמת הפנימית. בשירים רבים החומרים אוטוביוגרפיים, עירומים, חשופים, ללא הגנות כמעט, לעתים כואבים פגועים ופוגעים באמת הנחשפת. לעתים ממש מכה בבטן ובלב. אני מבינה את התהליך הזה שמקביל למה שעברתי בכתיבת האוטוביוגרפיה המשפחתית שלי. למעשה עשית מהלך דומה בשירים האלה. וכמו שאמרו לי על כתיבתי זו – זה אומץ.